

Úrvacsorás istentisztelet – Szentháromság ünnepe utáni 21. vasárnapon

Budapest-Fasor, 2020. november 1. 11:00; MGyTK

Az ünnep igéje: Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat. (Róm 12,21)

Lekció/olvasmány: Ef 6,10-17 – Isten fegyverzetének felöltése

Végül pedig: erősödjete meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak. Éppen ezért vegyétek fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdvé megállhassatok. Álljatok meg tehát, felővezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, sarut húzva lábatokra, készen a békeség evangéliuma hirdetésére. Vegyétek fel mindezekhez a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely Isten beszéde.

Textus/a prédikáció alapigéje: Mik 7,7-9 – Reménység a nyomorúság idején

De én az URat várom, szabadító Istenemben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem! Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elestem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom. Viselnem kell az ÚR haragját, mert vétkeztem ellene. De majd ő intézi peremet, és igazságot szolgáltat nekem. Kivisz a világosságra, és gyönyörködöm igazságában.

Kedves Testvérek!

Mikeás könyve nem tartozik a legismertebb és legolvasottabb bibliai könyvek közé. Luther szerint „Mikeás mindenekelőtt a tekintetben különös próféta, hogy Betlehem városát olyan nyilvánvalóan nevezi meg Krisztus születési helyeként.” (Előszók a Szentírás könyveihez, 100. o.) A karácsonyi istentiszteleteken, a Megváltóról szóló próféciák között mindig fel is olvassuk könyvből ezt a részt:

Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. (5,1)

Mikeás egy vidéki, Móresetből származó kisember. Nem beszél isteni elhívásról, nem nevezi magát prófétának – mégis próféta öntudattal beszél:

Engem azonban betölt az ÚR lelke erővel, igazsággal és hatalommal, hogy megmondjam Jákóbnak, mi a bűne, és Izráelnek, hogy mi a vétké. (3,8)

Ámósz, Hóseás és Ézsaiás kortársaként tanúja volt a szír-efraimi háborúnak, Samária pusztulásának, az északi országrészhez tartozó lakosság elhurcolásának, az asszír birodalom kegyetlenkedéseinek, katonai erőszakjának.

Az alakja azokra az idős emberekre emlékeztet minket, akik koruk és nagy élettapasztalatuk okán már mernek nagyon őszinték és szókimondók lenni. Az isteni meghatalmazottsága okán, valamint a népével együtt átélte sok szenvedés okán Mikeás is egy bátran beszélő próféta volt, aki a Kr.e. 8. századi Izrael élén álló gazdasági- és politikai vezetők, valamint

a „fizetett” próféták ellen sem félt feddő, a gonosz visszaéléseit leleplező, ítéletes szavakat kimondani.

Mondandójának mégis az a lényege, hogy bár Izrael népének tagjai elfordultak Istentől és ennek fájdalmas következményei vannak, Istennek mégsem az az akarata, hogy népét végleg pusztulni engedje.

Mikeás próféta rövid, hét fejezetes kis könyve úgy mutatja be Istent, mint akiben egymásnak feszül az ő két legjellemzőbb tulajdonsága: az igazságosság és az irgalom – de végül mindig az utóbbi, az irgalom győz.

Ahogy a Szentírás számos helye, úgy Mikeás is azt hangsúlyozza, hogy Isten nem a bosszúállás és a büntetés nyomán teszi magát számunkra megismerhetővé és megtapasztalhatóvá, hanem hozzánk való hűsége, irgalma, kegyelme, megbocsájtása, együttérzése, velünk szenvedése, szeretete nyomán. Ezért zárja könyvét ezekkel a szavakkal:

Van-e olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és engedni népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, minden vétküncet a tenger mélyére dobja! Hűségesen bánssz Jákóbbal, kegyelmesen Ábrahámmal, ahogyan megesküdtél őseinknek a régi időkben. (7,18-20)

Mikeás, kora megannyi fájdalmas és siralmas körülménye ellenére is hittel és reménységgel tekint ezért a holnap, a jövő felé. Minden oka megvolt bár a borúlátásra, a pesszimizmusra, átadhatta volna bár magát a teljes elkeseredésnek, mégsem ezt az utat vá-

lasztotta és mutatta fel a környezetének. Mert ismer-
te Istent. Mert tudta, hogy milyen Isten ő: irgalmas,
kegyelmes, cselekvő, szabadító, sorsunkat segítő, ja-
vunkat akaró. Ez határozta meg Mikeás életszemlé-
letét, ez adott neki hitet és reményt.

Mi pedig, akik Jézusban tényleg megismertük
azt, akiről Mikeás még csak homályosan prófétált, az
értünk szenvedni és meghalni is kész Istent, amikor a
világ és népünk sorsára, magunkra, a még élő vagy a
már elhunyt szeretteinkre gondolunk, mi is erősöd-
jünk ma meg Mikeás életszemléletében, hitében és
reménységében! Élünk úgy, mint ő, mint Luther és

mindazok, akik velük együtt rátaláltak az irgalmas
és kegyelmes Istenre.

*Élünk úgy, mint ők: sok tűrésben, nyomorúságban,
szükségben, szorongatásban, ... nyugtalan időkben, fá-
radásban, átvirrasztott éjszakákban, ... tisztaságban, is-
meretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmuta-
tás nélküli szeretetben, az igazság igéjével, Isten erejével,
... mint meghalók és íme, élők, ... mint szomorkodók, de
mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagí-
tók, mint akiknek nincsen semmijük és akiké mégis min-
den. (1Kor 4,10)*

Imádkozzunk!

Te vagy, Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodal-
mam, te vagy támaszom születésem, ifjúkorom
óta. Ezért szüntelenül remélek és dicsérlek téged. Ujjong az ajkam, ha neked zenghet, lelkem is, amelyet
megváltottál. Magasztallak hűségédért. Ámen. (Zsolt 71)

Ének: 56,1-2

1. Dicséret, tisztesség legyen, Kegyelem Atyja, néked, Ki meg áldasz, és sorsomat Nagy jósággal intézed. Te
adsz szívemnek örömet A földi küzdelmek között. Dicsérjük Istenünket!
2. Gyötrelmemben ha hívtalak, Ott voltál gyermekednél; Még a halál völgyéből is Te engem kimentettél. Ó,
áldlak érte szüntelen. Ti hívek, jertek mind velem: Dicsérjük Istenünket!